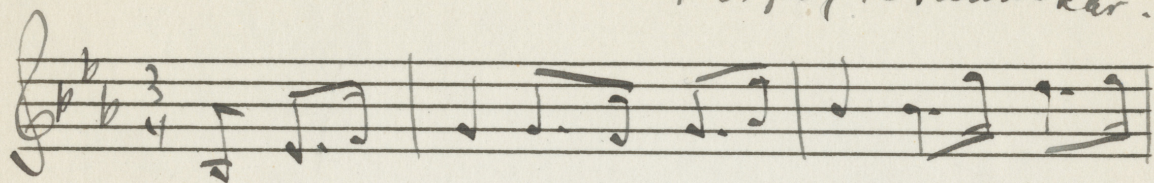
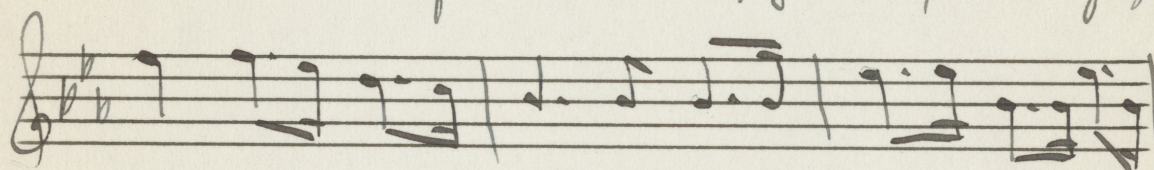

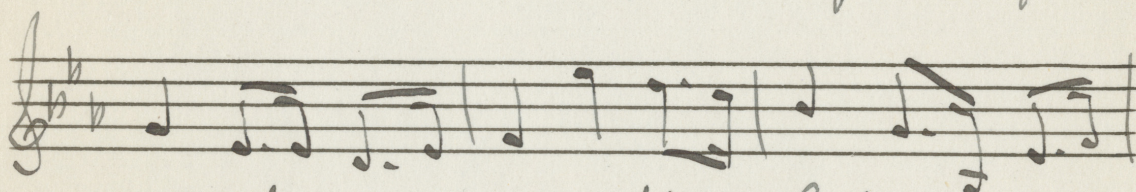
Korpo, Bruunskär.

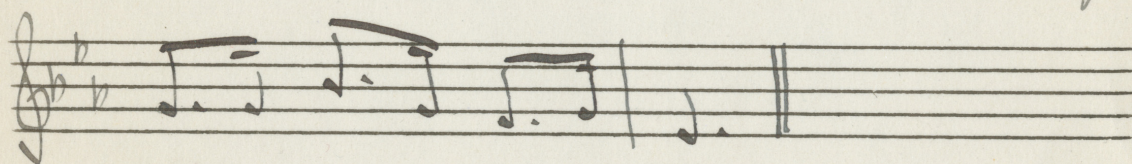
En vacker flicka så har jag älskat, så har jag

älskat utöver allt. Men när min fader hufvud detta

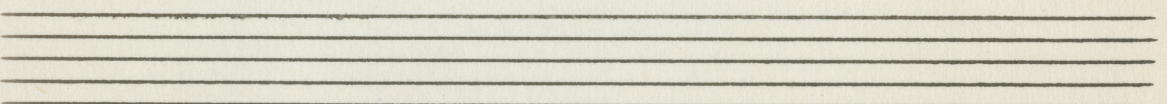
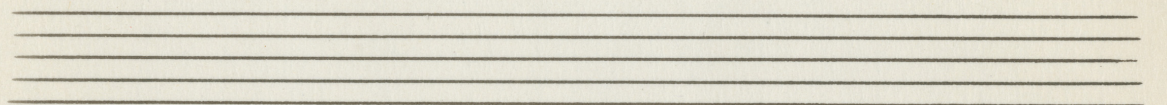
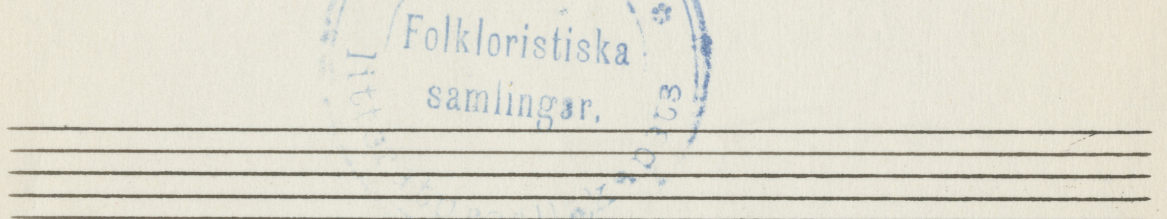
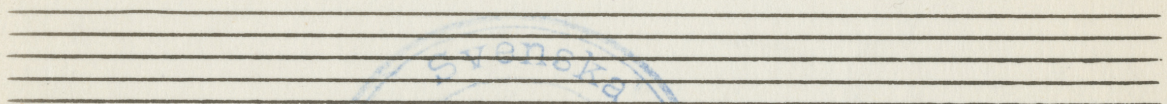
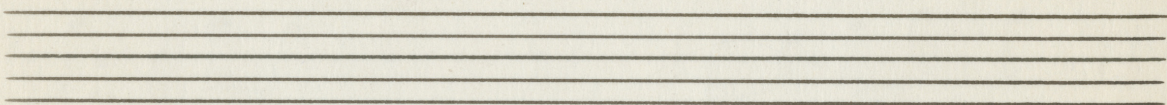
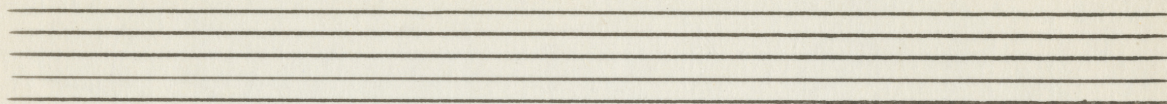

se, han kunde ej den flickan lida, han var för

fattig och av ringa stånd.

Jenny Jansson
1.8.1923.

V En vacker flicka så har jag älskat,
så har jag älskat utöver allt.
Men när min fader han fick detta veta,
han kunde ej den flickan lida,
hon var för fattig och av ringa stånd.

Men när min flicka hon fick detta veta,
då föll hon uti en sjukdom svår.
Tre dagar låg hon i en sådan smärta,
hon måste sig i döden bedja
allt för sin allra käraste.

Tre timmar för än hon ^{min flicka} ännu dödde,
så lät hon kalla uppå mitt namn.
Då tog jag henne uppå mina armar,
kysste hennes ^{sakta} kinder varma.
Hon dog så ^{sakta} stilla uti min famn.

Nog kan ni tänka vad jag då sorgde,
när lilla vännen dog i min famn. ³¹⁷
Men nu så vill jag inga flickor mera,
(jag) varken ^{trösta} sörjer eller ^{rapportera} rapporterar,
^{nu så säger jag} jag bjuder dem ett ömt farväl.

Nu ser ni mig ^{uppå} på havet svaja,
nu ser ni mig visst aldrig mer,
ty liksom seulorna i luften ila,
kan ni tänka vad en sjöman lider
allt för sin allra käraste.
och det för lilla vännen sin

